

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/22- 75
Беране, 11.11.2022. године

Главни администратор општине Беране рјешавајући по жалби „К. С“ ДОО из Подгорице бр. 12-422/16-25543/8 од 02.11.2022. године, ког заступају пуномоћници Јелица Ђоровић и Марко Милошевић Адвокати из Подгорице, изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/16-25543/6 од 13.10.2022. године, на основу члана 77 Закона о локалној самоуправи („Сл.лист ЦГ“ бр. 02/18 и 34/19) и члана 128 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) доноси:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се жалба као неоснована.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Оспореним Рјешењем одбијен је Предлог жалиоца бр. 12-422/16-25543/1 од 12.09.2022. године за измјену рјешења и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка. Означеним предлогом тражена је измјена рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/16-25543 од 28.04.2016. године.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због свих законских разлога и у битном наводи да је исто незаконито. Даље истиче да је првостепени орган у цјелости занемарио правни основ на ком је жалилац утемељио захтјев. Жалилац је утемељио предлог на чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе, која одредба, као специјална одредба, конкретизује проблематику правних последица одлука Уставног суда, којима је утврђена неуставност закона и других општих аката. Сматра да су испуњени услови за примјену означеног члана јер постоји правоснажан појединачни акт чија се измјена тражи и да је наведени акт донијет на основу прописа за који је одлуком Уставног суда утврђено да је неуставан – Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17). Даље наводи да је првостепени орган занемарио одредбу чл. 67 Закона о Уставном суду ЦГ која је јасна и прецизна и позвао се на непримјењиву одредбу чл. 152 Устава Црне Горе, која на општи начин дефинише правне последице неуставности-за односе који нијесу правоснажно ријешени, а ова

одредба Устава је непримјењива јер је управо у конкретном случају однос правоснажно окончан.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране укине побијано рјешење као незаконито и жалиоцу надокнади трошкове поступка сходно АТ-у увећане за ПДВ.

Главни администратор је размотрио жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Чланом 152 Устава Црне Горе ("Службени лист ЦГ" број 1/07 и 38/13), прописано је кад Уставни суд утврди да закон није у сагласности са Уставом и потврђеним и објављеним међународним уговорима, односно да други пропис није сагласан са Уставом и законом, тај закон и други пропис престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда.

Закон или други пропис, односно поједине њихове одредбе, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нијесу сагласне са Уставом или законом не могу се примјењивати на односе који су настали прије објављивања одлуке Уставног суда ако до тог дана нијесу правоснажно ријешени, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Оспореним Рјешењем одбијен је Предлог жалиоца бр. 12-422/16-25543/1 од 12.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/16-25543 од 28.04.2016. године и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка.

Из списка предмета произилази да је жалилац поднио означени предлог за измјену коначног и правоснажног рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода Општине Беране бр. 12-422-56/16-25543 од 28.04.2016. године којим је жалиоцу утврђен порез на непокретности за 2016. годину у износу од 3.810,29 €. Првостепени орган је одбио предлог позивом на одредбу чл. 152 Устава Црне Горе, уз образложење да правно дејство укидања општих аката дјелује само убудуће, те да се не може примјенити ретроактивно.

Жалилац је свој предлог за измјену рјешења базирао на одредби чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе којим је прописано да свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом, донијетим на основу закона или другог прописа и општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није био или да није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта, ако та измјена не утиче на права савјесних трећих лица.

Предлог за измјену коначног или правоснажног појединачног акта из става 1 овог члана, може се поднијети у року од шест мјесеци од дана објављивања одлуке у "Службеном листу Црне Горе".

Међутим, по мишљењу овог органа, правилно је првостепени јавноправни орган поступио када је одбио поднесени Предлог за измјену рјешења, јер је рјешење бр. 12-422-56/16-25543 од 28.04.2016. године, чију је измјену жалилац тражио, жалиоцу уручено дана 20.09.2016. године, дакле постало је коначно и правоснажно истеком рока за жалбу 05.10.2016. године. Имајући у виду да је Одлука Уставног суда Црне Горе којом се укида Уредба о ближним критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) објављена у „Службеном листу ЦГ“ бр.

26/22 од 11.03.2022. године, неспорно се да утврдити да је предметно рјешење постало правоснажно прије објављивања Одлуке Уставног суда. Имајући предње у виду, није било основа да се измијени наведено пореско рјешење, те је било мјеста примјени чл. 152 став 2 Устава Црне Горе, како то првостепени орган правилно закључује, будући да се правно дејство укидања примјењује на односе настале прије објављивања Одлуке Уставног суда ако до тог дана нису правоснажно ријешене, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Без утицаја је, по мишљењу овог органа, позивање жалиоца на одредбу чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе, имајући у виду одредбу чл. 152 Устава Црне Горе и чињеницу да је означено пореско рјешење постало правоснажно истеком рока за жалбу, дакле 05.10.2016. године, односно прије објављивања Одлуке Уставног суда ЦГ од 11.03.2022. године.

Приликом одлучивања у овој правној ствари Главни администратор општине Беране имао је у виду ставове Управног и Врховног суда Црне Горе, заузете у одлукама тих судова у предмету по истом чињеничном и правном основу У.бр. 5144/19 од 11.05.2021. године и Увп.бр. 528/21 од 07.12.2021. године.

Код таквог стања ствари оспореним рјешењем није повријеђен закон на штету жалиоца, због чега је жалбу ваљало одбити као неосновану.

Одлучујући по захјеву странке за накнаду трошкова поступка, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку по жалби.

Овај орган је цијенио и остале наводе из жалбе жалиоца али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

Главни администратор
Миладин Тмушић

